

ÄVENTYRET I PARKEN! av Nellie Nors

Parken

– Åh, suckade Bea.

Det här har aldrig hänt förut. De tre vännerna Asta, Bea och Cesar satt på Beas rum och hade långtråkigt. Ingen av dem kom på något att göra. I vanliga fall brukar de tre vännerna vara fullt sysselsatta och gärna med något spännande. Att sitta så här gjorde dem alla rastlösa.

– Nej nu får vi skärpa till oss, säger Cesar. Vad säger ni om att gå till parken?

– Okej, säger Asta och Bea, det kan väl inte bli tråkigare än att sitta här.

– Nä precis, säger Cesar, kom så går vi!

De tre vännerna går ut i hallen och tar på sig sina ytterkläder.

– Var det inte fasligt länge sedan det hände något spännande, sa Bea och hängde lite med huvudet.

– Ja men man vet ju aldrig vad som kan hända i parken, svarar Cesar för att muntra upp Bea lite.

Vännerna börjar gå mot parken. De går förbi ängen och har precis passerat kyrkan när Cesar säger:

– Kan vi inte leka lite kurragömma i parken, det var så länge sen vi gjorde det.

– Ja, det är helt okej för mig, svarar Bea och tittar på Asta.

– Funkar för mig också, svarar Asta, men då får du börja leta Cesar, säger hon och ler.

Asta, Bea och Cesar är framme i parken. Cesar ställer sig vid trädet och börjar räkna.

– Ett, två ... trettio, nu kommer jag! säger Cesar.

Cesar börjar leta. Han letar överallt. Till slut känner han att ha faktiskt börjar trötta på att leta.

– Fritt fram! ropade Cesar som tröttnat på att leta efter Bea och Asta. Men ingen av dem kom och nu började det mörkna. Trädens skuggor växte sig låga och sträckte sig ut över ängen ner mot kyrkan.

– Okej ni vann! skrek han med lite gällare röst än han tänkt sig. Kom fram nu! Det enda svar han fick var ljudet av rasslande löv när vinden friskade i nerifrån sjön. Hade Asta och Bea redan gått hem? Men varför hade de i så fall inte sagt något till honom? Nej, de ville nog bara retas, skrämma honom lite.

– Ha-ha, ropade han, jättekul! Men nu slutar jag leka. Hej då.

Han vände först för att gå hemåt, men just då fick han se Asta och Bea. Och de var inte ensamma.

MANNEN OCH HUNDEN

Tillsammans med tjejerna kom en ung man. Han såg trevlig ut men verkade inte så glad.

– Vad är det som har hänt? Jag började nästan bli orolig att ni hade lämnat mig här.

– Min Doris har försvunnit, säger mannen.

– Doris? undrar Cesar. Vem är det?

Bea berättar då att de båda två hört mannen ropa efter Doris när de stod gömda. Mannen, Oscar som han heter, gick runt och letade efter sin hund Doris som sprungit bort.

– Vi kan hjälpa dig att leta lite till, säger Asta, om du vill alltså?

– Det får ni hemskt gärna göra, svarar Oscar.

Alla fyra letar och letar och ropar och ropar. Men ingen Doris.

– Vi kanske måste ge upp för idag, säger Bea. Det börjar bli mörkt.

Oscar ser besviken ut. Bea känner sig också lite ledsen. Och kommer då med förslaget att Oscar kanske kan söka efter Doris på Facebook. Kanske någon vet något? Om han erbjuder en belöning på 1000 kronor till den som kan hjälpa honom att hitta Doris kanske det ökar chansen. Oscar ser lite gladare ut.

– I morgon kan vi gå till parken och leta igen, säger Bea. Vi kan ju byta nummer med varandra om vi skulle hitta henne eller höra något.

De bytte nummer med varandra och vännerna började traska hemåt. De kastade ett öga bakåt på Oscar som också traskade iväg, han såg verkligen ledsen ut.

När vännerna träffas hemma hos Cesar har han goda nyheter att berätta.

– Oscar ringde mig på förmiddagen och berättade att trevligt par hade hittat Doris och lämnat tillbaka henne. Jag hörde Doris i bakgrunden och hon verkade lika glad som Oscar. Tydligen hade paret läst om den försvunna hunden på Facebook. Så det var tydligen så de hittade Oscar.

– Vad bra, svarade Asta och Bea i mun på varandra. Tänk att det löste sig så bra.

Cesars mamma dök upp i dörren och frågade om de ville ha lite fika. Gärna det svarar de alla tre.

DET HÄNDER IGEN

När de alla har satt sig ner för att fika berättar Cesars mamma att hennes väninna Carina blev av med sin hund häromdagen. Det hela hade slutat gott då ett trevligt par hade återlämnat hunden.

- Hur hittade paret ägaren undrade Asta?
- Carina hade lagt en bild och belöning till den som hittade hennes hund på Facebook och paret hade som tur var sett detta.

Tillbaka på Cesars rum blev vännerna först tysta. Bea bryter tystnaden.

- Verkar det inte konstigt att ett trevligt par har återfunnit båda hundarna?
- Jo, svarar Asta och Cesar.
- Vad sägs om att gå till parken och spana lite undrar Bea?
- Vi är på! Vad behöver vi ha med oss?
- Vi behöver ha med oss våra mobiler, kikare och nått och tugga på, säger Bea. Vännerna sätter igång att packa.

SPANING

När Asta, Bea och Cesar kommer till parken börjar de diskutera vilket som vore det bästa spaningsläget.

- Ska vi inte sätta oss vid bänkarna borta vid lekparken? säger Asta.
- Är det inte bättre vi spanar borta vid den öppna ytan där det springer lite mer hundar? föreslår Bea.

De andra nickar och håller med. De börjar gå mot den del av parken där det finns mer hundar. Väl framme tar de fram kikaren. Cesar börjar kika i den medan de andra knaprar på kakorna de tagit med sig. Cesar tröttnar snabbt och lämnar över kikaren till Asta. Det dröjer inte länge innan Asta säger:

- Jag ser nått! Ett par med en hund som lämnar parken. Kom vi följer efter! Vännerna smyger efter paret med hunden. Bea tar upp sin mobilen och tar kort på paret, hunden och bilens registreringsskylt. När paret har lämnat parken ringer trion till Yngve. Yngve arbetar som polis. De berättar för Yngve vad de sett i parken. Då berättar Yngve att en äldre dam precis ringt och berättat att hennes gulliga pudel Patrik försvunnit från parken. Barnen berättar då för Yngve att han ska be den gamla damen lägga ut en belöning på Facebook för att locka tjuvarna till sig.

Yngve ringer snart tillbaka till barnen och frågar om de kan hjälpa damen med detta då hon känner sig lite osäker på hur hon ska göra.

- Självklart! Det gör vi gärna säger barnen. Var bor hon?
- På Granvägen 2, svarar Yngve.

GAMLA DAMEN

Barnen ringer på dörren till Granvägen 2. Den gamla damen som öppnar ser snäll ut men också väldigt ledsen och orolig.

- Vi skulle hjälpa dig att lägga ut en belöning på Facebook, säger Cesar.

– Tack så snällt av er att kunna komma. Jag saknar min gulliga pudel Patrik så väldigt mycket.

Barnen hjälper den gamla damen att lägga ut en belöning på Facebook. Sedan byter de telefonnummer med varandra så att den gamla damen kan ringa om någon höra av sig och säger att de har hittat Patrik. Barnen traskar hemåt. Nöjda över att ha kunnat hjälpa den gamla damen.

Morgonen därpå hör damen av sig till Bea.

– En ung kvinna har hört av sig och sagt att hon har hittat min Patrik. Hon har läst om mig på Facebook. Vi har bestämt att hon och hennes kille ska komma till mig klockan tolv för att lämna tillbaka honom. Skulle inte ni kunna vara här hos mig då? Då skulle jag känna mig tryggare.

– Det vill vi gärna. Vi kommer till dig strax innan tolv.

Bea ringer sina två vänner och berättar om damens samtal.

– Ni kan väl komma till mig först? säger Bea så kan vi ta sällskap.

Strax efter klockan elva möts vännerna upp hos Bea. De pratar snabbt ihop sig och ringer ett viktigt samtal. De promenerar över till den gamla damen. De ringer på dörren och den gamla damen öppnar.

SANNINGEN KOMMER FRAM

Hos den gamla damen fick de saft och bullar. Bullarna var goda men saften var stark. Men de sa inget för de ville inte göra den gamla damen ledsen. Damen tackade barnen flera gånger för att de kunde vara där och hjälpa henne.

– Det är så skönt att ni är här så jag slipper vara ensam.

Plötsligt ringer det på dörren. Alla fyra tittar på varandra.

– Det är nog bäst att du öppnar dörren, säger Asta och tittar på den gamla damen.

Damen reser på sig och går mot dörren. Hon ser nervös ut. Hon öppnar dörren och in hoppar Patrik. Han är väldigt glad och det blir även den gamla damen.

– Tack för att ni kom hit med min hund, säger den gamla damen. Var hittade ni honom?

– Vi hittade honom nere vid kyrkan. Vi såg såg sen att du letade efter honom på Facebook och att det kanske fanns en belöning? svarade det unga paret.

– Jo det var ju det där med belöning ...

Den gamla damen blev avbruten av en harkling.

– Hmm hmm!

När paret vände sig om i dörren stod polisen Yngve och hans kollegor där. Det var till honom som barnen hade ringt sitt viktiga samtal.

– Nu är ni fast! Man kan inte bara stjäla hundar hur som helst. Lite vett får man väl ha i sig. Lura massa människor på det där viset! Det blir fängelse för er del.

Då försöker paret slingra sig.

– Va? Vi har inte gjort något dumt. Det är ju vi som lämnar tillbaka hunden.

– Det är inte den enda hunden ni har lämnat tillbaka säger Yngve, eller hur Bea?

– Nä precis! Jag har bevis i min mobil. Vi var och spanade på er i parken. Ni hittad inte Patrik vid kyrkan utan tog honom i parken.

Paret ser plötligt väldigt skyldiga ut. Paret säger förlåt till den gamla damen men får ändå följa med polisen till arresten.

Damen tackar barnen för all deras hjälp. Bea tänker att det var skönt att det löste sig så bra men att allt verkligen inte alltid är som det först verkar.

Barnen beger sig nöjda och belåtna hem till Asta och äter mat. De tyckte att maten var god för de var jättehungriga.